

Abstrakt (český)

Ve své práci jsem porovnávala vhodnost použití 15 prediktivních rovnic pro stanovení klidového energetického výdeje (REE) s experimentálním stanovením technikou nepřímé kalorimetrie ve skupině polytraumatických pacientů (n=30) spontánně dýchajících (n=20) a ventilovaných (n=10) hospitalizovaných na jednotce intenzivní péče. Výpočet prostřednictvím prediktivních rovnic byl založen na základních tělesných a dechových parametrech. Největší míry shody bylo dosaženo u obou skupin pacientů při použití Mifflinovy, Livingston-Kohlstadtovy a Johnstoneovy rovnice. Nejmenšího rozdílu mezi predikovanou a naměřenou hodnotou REE bylo dosaženo u spontánně dýchajících pacientů u Bernsteinovy, Owenovy, Iretonovy a Johnstoneovy rovnice a u ventilovaných u Bernsteinovy a Owenovy rovnice. Použití bioimpedance pro zjištění množství přebytečné vody v organismu a její odečtení od tělesné hmotnosti vede ke zpřesnění výpočtu REE. Žádný z použitých faktorů významně nezvýšil míru shody vypočítaných výsledků s naměřenými hodnotami.